Nr. 34

22 augustus 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

SJORS
van de Rebellenclub

de nieuwe **TERRIËR-JEUGDPOCKET**
is één brok spanning en avontuur!!

het spook-gebergte

De schrijver van dit boek, Gordon Shirreffs, heeft zijn sporen verdiend op het gebied van boeken voor de jeugd. Jongens en meisjes vanaf 12 jaar zullen dit pakkende verhaal in één ruk willen uitlezen.

Ergens in Het Spookgebergte moet een goudmijn verborgen zijn. Ieder die het waagt naar de ingang ervan te zoeken, wordt door de sluipschutter Asesino op afstand gehouden. De vader van Gary is bijna het slachtoffer van zo'n schietpartij, maar Gary en zijn vriend Tuck laten zich niet afschrikken. Ze zijn vast van plan het geheim van de verdwenen goudmijn te ontraadselen en worden trouw bijgestaan door Tucks nichtje Sue. Schoten in de nacht, geheimzinnige achtervolgers en griezelige sporen van Asesino's aanslagen kunnen de jongelui er niet van weerhouden het raadsel op te lossen.

Vraag aan je ouders of ze dit spannende boek voor je willen bestellen. Maar . . . doe het vlug, want de TERRIER-jeugdpockets vliegen weg! De prijs van dit boek, dat een prachtige vierkleurenomslag heeft, is maar:

95 ct.

dit boek is verkrijgbaar:

- *Bij de plaatselijke bezorger van dit blad*
- *Door overschrijving van f 0.95 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Drukkerij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „HET SPOOKGEBERGTE"*
- *Bij uw boekhandelaar*

België: 20 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestr. 34-38, Antwerpen, postrekening 834.05

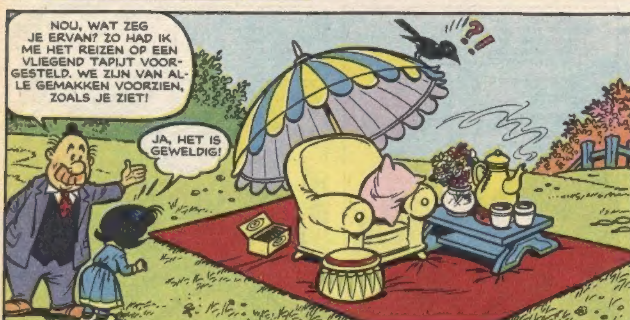
DINKIE

DOOR

CAROL VOGES

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

DAT ZIJN GEEN INDIANEN! HET IS EEN REGIMENT DRAGONDERS! ZE GALOPPEREN ALS GEKKEN!
ARRANZ. 64.

JULLIE KOMEN ALS GEROEPEN! WAT IS HET DOEL VAN UW REIS?
WIJ ZITTEN DE PONKA'S ACHTERNA. DIE HEBBEN EEN OVERVAL OP EEN TREIN GEPLEEGD.

KIJK! HET LIJKT WEL OF ZIJ ZICH IN DE VESTING VAN OLD FIREHAND GAAN VERSCHANSEN!
DAT MOETEN WIJ TOT ELKE PRIJS VERHINDEREN!
KOM OP!!!

WINNETOU HEEFT GELIJK. DE PONKA'S RIJDEN REGELRECHT NAAR DE VESTING TOE.

PLOTSELING DAALT EEN GEHEIMZINNIGE REGEN VAN KOGELS OP DE PONKA'S NEER.
PANG!
PANG!

DE INDIANEN NEMEN IJLINGS DE BENEN. DE DRAGONDERS ZETTEN DE ACHTERVOLGING IN.

WAT IS HIER AAN DE HAND? WIE HEEFT ZICH IN HET STRUIKGEWAS VERSTOPT?
GEK! IK DACHT DAT WIJ DE ENIGE OVERLEVENDEN WAREN.

SAM HAWKENS BLIJKT WEER EENS EEN LUMINEUZE INVAL GEHAD TE HEBBEN.
HI, HI, HI!!! IK HAD NIET VEEL ZIN OM VER VAN HUIS TE GAAN. DAAROM HEB IK GEWACHT TOT ALLE PONKA'S WEG WAREN EN HEB HIER HEERLIJK UITGERUST.

NA HUN TERUGKEER IN DE VESTING WACHT OLD SHATTERHAND EN ZIJN VRIENDEN NOG EEN DROEVE TAAK. ZIJ MOETEN HUN GEVALLEN VRIENDEN BEGRAVEN.
DICK STONE, WILL PARKER... GOEDE OUDE STRIJDMAKKERS, MOGEN JULLIE GELUKKIG ZIJN IN DE EEUWIGE JACHTVELDEN...

BIJ EEN INSPECTIETOCHT VINDT HARRY HET LICHAAM VAN ZIJN VADER. OLD FIREHAND LIGT BEWEGINGLOOS OP DE GROND UITGESTREKT.
U KUNT IN VREDE RUSTEN, VADER, WANT DE MOORDENAAR VAN RIBANNA HEEFT ZIJN GERECHTE STRAF ONTVANGEN.

PLOTSELING SLAAKT HARRY EEN KREET.
LIEVE DEUGD!!! VADER LEEFT NOG!

OLD FIREHAND IS IN HET GEVECHT MET DE PONKA'S ERNSTIG GEWOND GERAAKT. URENLANG IS HIJ BEWUSTELOOS GEWEEST, MAAR NU GEEFT HIJ WEER EEN TEKEN VAN LEVEN.

DE TIJD EN HET LEVEN GAAN VERDER. HET HERSTEL VAN DE JAGERS VORDERT LANGZAAM MAAR ZEKER EN ZIJ DOEN HUN BEST HET TRIESTE AVONTUUR MET DE PONKA'S, DAT ZOVEEL LEVENS HEEFT GEKOST, TE VERGETEN.

OP ZEKERE DAG...
IK VOEL ER NIET VEEL MEER VOOR MIJN BEDRIJF VOORT TE ZETTEN. IK DOE DE BOEL AAN DE KANT. WILLEN JULLIE MIJ HELPEN MET HET ZOEKEN VAN KOPERS VOOR MIJN HUIDENVOORRAAD?

WINNETOU EN OLD SHATTERHAND TREKKEN ER SAMEN OP UIT OM CONTACTEN MET HUIDENKOPERS TE LEGGEN.
DE ZOON VAN RIBANNA MOET ERG VOORZICHTIG ZIJN.
TOT ZIENS EN VEEL GELUK!

EEN UUR LATER...
KIJK, OLD SHATTERHAND, DAAR KOMEN DRIE RUITERS AAN. HET ZIJN BLEEKGEZICHTEN.

EEN VAN HEN KOMT MIJ BEKEND VOOR...
HIJ LIJKT OP...

SANTER!!!
toz
NA LANGE OMZWERVINGEN STAAT WINNETOU OOG IN OOG MET DE MOORDENAAR VAN ZIJN VADER EN VAN ZIJN ZUSTER.

Storm en zijn metgezellen wilden proberen aan de Gebelen te ontkomen door naar de bergen te vluchten. . .

TIGER-JOE

redder in de nood

De vrolijke vijf

Christine en haar vriendinnen waren bezig de sneeuw uit de tuin van de school te verwijderen. Zij ontdekten Paul, die had geprobeerd een dokter te halen, maar bewusteloos was geraakt.

van de Edelweiss-school

Map en Moppie

Davy Crockett

VRAGEN STAAT VRIJ

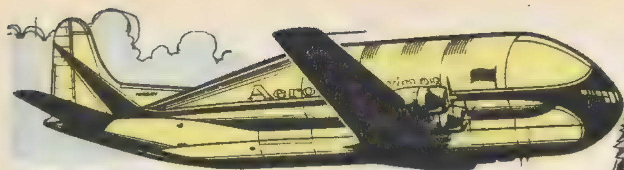
DAVY CROCKETT werd geboren op 17 augustus 1786 in een blokhut ergens in het wilde, onontgonnen land van de tegenwoordige staat Tennessee. Opa Crockett was enkele dagen daarvoor door Indianen vermoord. Toen Davy nog heel klein was, kreeg hij van zijn vader een geweer cadeau. Op zijn achtste jaar was Davy groot en wijs genoeg om alleen op jacht te gaan met zijn geweer, dat hij Betsy had gedoopt. Hij had van zijn vader geleerd hoe hij een hert moest doden, hoe een wasbeer en hoe een alligator. De kleine Davy groeide op tot een ervaren woudloper, die alle sporen kende, en een jager wiens schot zelden miste.

Davy Crockett werd zo populair, hij in 1827 zelfs gekozen werd tot lid van het congres. Davy dacht er niet aan om voor deze gelegenheid zijn taal wat beschaafder te maken. Hij kocht zelfs geen behoorlijk kostuum en verscheen in zijn jagerskleren en met een bontmuts op in Washington. Binnen enkele weken kende iedereen „the coonskin senator" (de senator met zijn muts van wasberepels). Zijn eerste redevoering voor het deftige congres was een sensatie en verscheen in alle kranten. Davy zei onder meer: „Ik ben Davy Crockett, kersvers uit de klei getrokken. Ik ben half paard en half alligator, terwijl ik ook nog iets van een ratelslang in me heb. Ik loop desnoods dwars door de Mississippi, spring in één sprong over de Ohio en rijd paard als geen ander. Ik bevecht met mijn blote handen beren en als een van de geachte afgevaardigden er tien dollar voor overheeft, dan mag het ook een panter zijn!"

Toen Davy tegen een voorstel stemde om land te ontnemen aan de Indianen, kwam er een voorlopig einde aan zijn politieke loopbaan. Enkele jaren later werd hij herkozen.

In Texas raakte hij betrokken bij de vrijheidsoorlog van de Amerikaanse pioniers tegen de Mexicanen. Hij sloot zich aan bij de belegerde bezetting van het fort Alamo. Op 6 maart 1836 overvielen vierduizend Mexicanen de honderdtweeënzeventig verschanste Amerikanen: niet één overleefde de slag. Onafgebroken vuurde Davy Crockett zijn Betsy af. Hij hield stand tot het uiterste. In een wolk van kruitdamp en rook sneuvelde hij op de wallen van fort Alamo. Een legendarisch einde van een legendarische figuur.

1. DIT IS HET ENIGE DRIEDEKS-VLIEGTUIG TER WERELD.

WAAR OF NIET WAAR?

2. ALS DE HELE BEVOLKING VAN CHINA IN RIJEN VAN VIER LANGS EEN BEPAALD PUNT OP AARDE ZOU TREKKEN, ZOU DE OPTOCHT NOOIT EINDIGEN.

3. DIT ONGEWONE BOUWWERK WORDT GEBRUIKT ALS WATERTOREN.

4. DE OORLOGSKLEDING VAN ENGELSE SOLDATEN IS GEÏNSPIREERD OP DE BLOUSE DIE DE RUSSISCHE BOERENVROUWEN DRAGEN.

5. ANANASSEN GROEIEN AAN BOMEN.

6. DE OKAPI IS FAMILIE VAN DE ZEBRA.

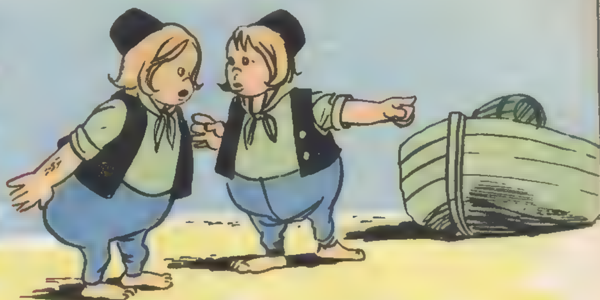

7. OP EEN DAG IN 1880 VIEL ER IN RUSLAND BLAUWE HAGEL.

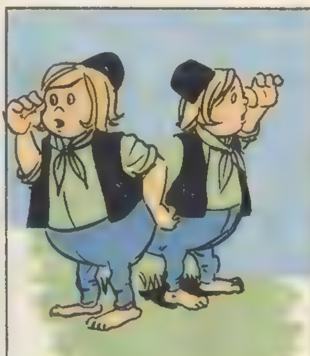
Antwoorden op bladzijde 30

Freek en Frank

OP HET EILAND, WAAR ADMIRAAL BOEM EN FREEK EN FRANK WAREN GELAND, HAD EEN AAP ZICH IN EEN ONBEWAAKT OGENBLIK VAN DE KLEREN VAN DE ADMIRAAL MEESTER GEMAAKT...

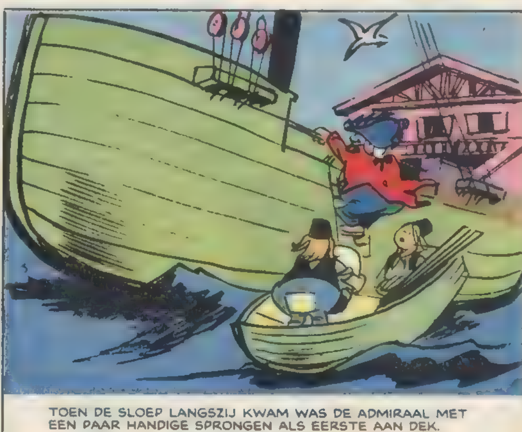

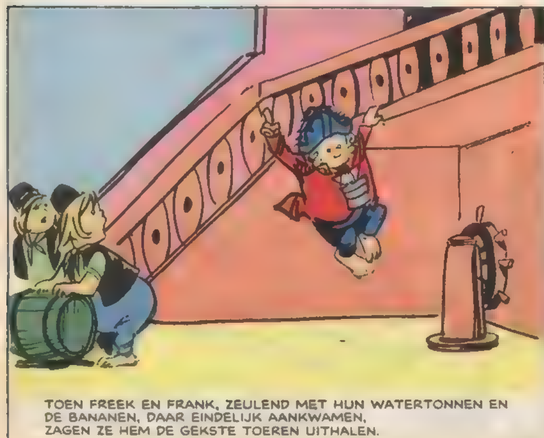

TEN EINDE RAAD KLOM FREEK OOK MAAR NAAR BOVEN OM DE ADMIRAAL EEN HANDJE TE HELPEN.

FRANK, DIE DIT ALLES VERBAASD STOND AAN TE ZIEN, KREEG VAN DE ADMIRAAL EEN KOKOSNOOT BOVEN OP ZIJN BOL.

TOEN SCHEEN BOEM ER GENOEG VAN TE HEBBEN EN MET EEN PAAR SPRONGEN ZAT HIJ IN DE BOOT.

DOOR DE VLOED WAS HET WATER ZO HOOG GESTEGEN, DAT FREEK EN FRANK DE RIEMEN MAAR HOEFDEN OP TE NEMEN OM WEG TE KUNNEN ROEIEN.

TOEN DE SLOEP LANGSZIJ KWAM WAS DE ADMIRAAL MET EEN PAAR HANDIGE SPRONGEN ALS EERSTE AAN DEK.

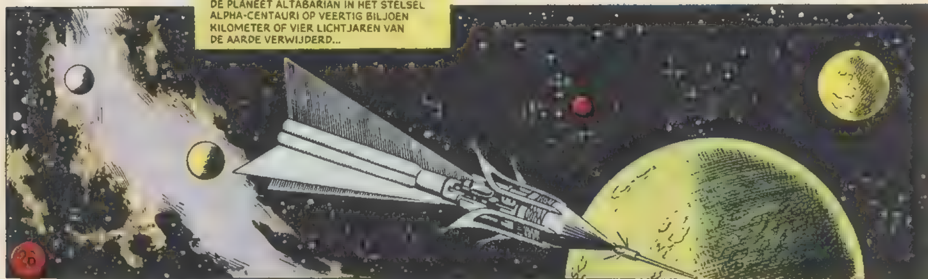

TOEN FREEK EN FRANK, ZEULEND MET HUN WATERTONNEN EN DE BANANEN, DAAR EINDELIJK AANKWAMEN, ZAGEN ZE HEM DE GEKSTE TOEREN UITHALEN.

INTUSSEN WAS ER EEN FLINKE WIND OPGESTOKEN, DIE WELDRA IN EEN STORM OVERGING. UIT BOEMS KRETEN EN BEWEGINGEN BEGREPEN FREEK EN FRANK DAT ZE HET WANT IN MOESTEN OM DE ZEILEN TE VIEREN.

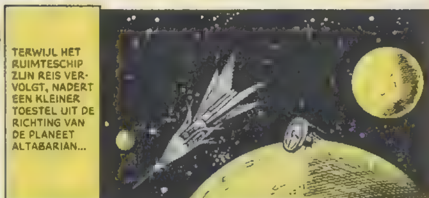
Cliff Rendall

GEVANGENEN VAN HET HEELAL

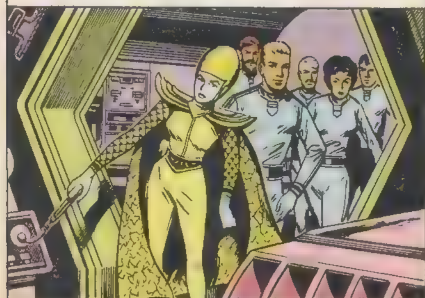
SCIENCE FICTION

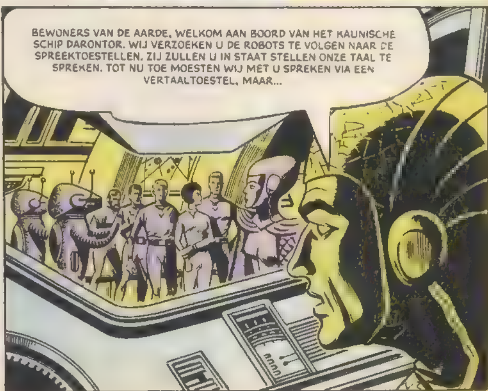

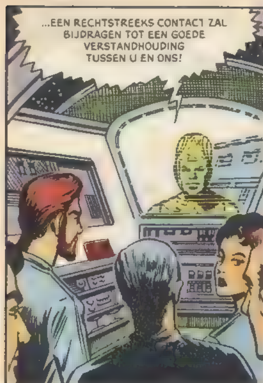

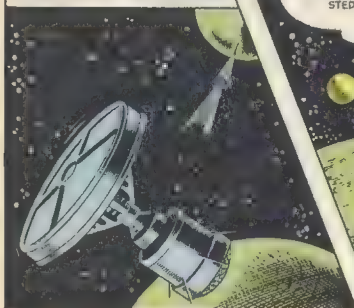

...EEN RECHTSTREEKS CONTACT ZAL BIJDRAGEN TOT EEN GOEDE VERSTANDHOUDING TUSSEN U EN ONS!

MOOIE WOORDEN, MAAR WAT HEBBEN WE ERAAN? WE ZIJN NOG STEEDS DE GEVANGENEN VAN DE INTELLIGENTIËN!
IK KRIJG DE INDRUK DAT DE BEWONERS VAN KAUN ZELF OOK GEVANGENEN VAN DE INTELLIGENTIËN ZIJN, VERNON!

BEVESTIGT ENIGE DRADEN AAN HET HOOFD VAN RENDALL EN ZIJN METGEZELLEN. EEN ANDER DRUKT OP EEN KNOP...
EEN FANTASTISCHE METHODE OM IEMAND EEN VREEMDE TAAL TE LEREN! ONZE HERSENS ONTVANGEN IMPULSEN EN ZETTEN DIE OM IN KENNIS VAN DE TAAL...

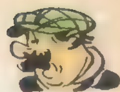

TERWIJL HET KLEINERE VAARTUIG TERUGKEERT NAAR HET RUIMTE-STATION THARDABON, KIEST DE DARONTOR EEN ANDERE BAAN EN KOERST IN DE RICHTING VAN DE SATELLIET KAUN.
UITGESTREKTE WOUDEN, GEBERGTEN EN ZEEËN, MAAR NERGENS EEN SPOOR VAN STEDEN!
DE BEVOLKING VAN KAUN TELT SLECHTS TWINTIGDUIZEND PERSONEN. WIJ HEBBEN DAAROM GEEN STEDEN ZOALS OP AARDE, RENDALL. DE INTELLIGENTIËN HEBBEN ERVOOR GEZORGD DAT ONS VOLK KAN BLIJVEN VOORTBESTAAN!
MAAR HOE...

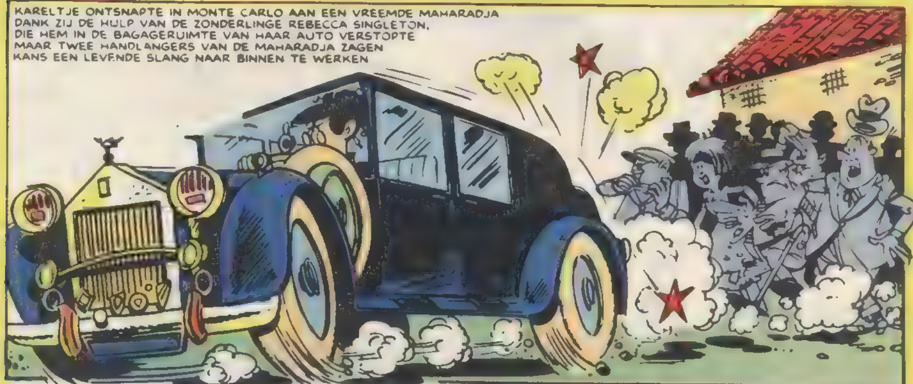

BINNENKORT ZULLEN WIJ U MEER BIJZONDERHEDEN VERTELLEN IN HET WETENSCHAPPELIJK CENTRUM VAN KAUN. MAAKT U ZICH NU GEREED VOOR DE LANDING.

IN HET WETEN-SCHAPPELIJK CENTRUM KIJKEN ENKELE INTELLIGENTIËN NAAR DE LANDING VAN HET RUIMTE-SCHIP...
DAAR IS DE DARONTOR MET DE TERRANEN! DE ROBOTS MOETEN NU HET DUTANIUMVELD GEREEDMAKEN, WANT DE TERRANEN MOETEN KAUN SPOEDIG VERLATEN OM OP ZOEK TE GAAN NAAR DE ANTI-MATERIEPLANEET!
EERST KRIJGEN ZE EEN ONDERHOUD MET MATIC. HIJ ZAL HEN WIJZEN OP DE GROTE GEVAREN, DIE HUN VOORBIJ ANTION WACHTEN!

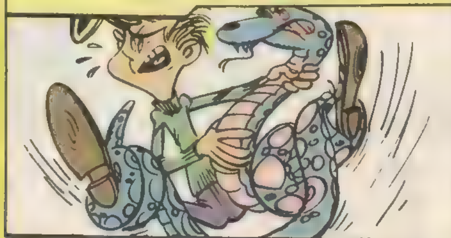

Kareltje Sprint

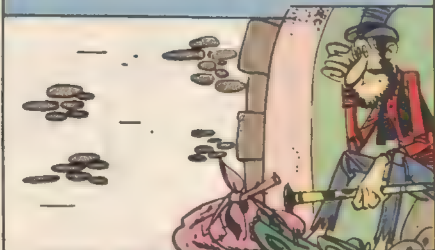

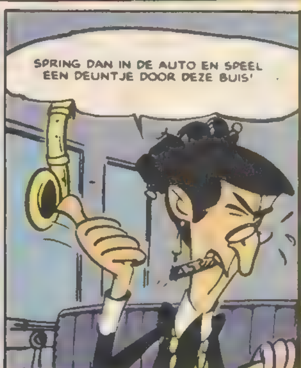
NA EEN FELLE STRIJD WAREN KARELTJE EN DE SLANG VOLKOMEN UITGEPUT ZE VERROERDEN GEEN VIN MEER

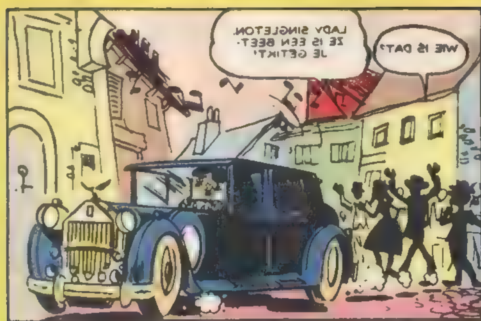
REBECCA SINGLETON ZAG EEN STRAAT-MUZIKANT EN KREEG OPEENS EEN IDEE

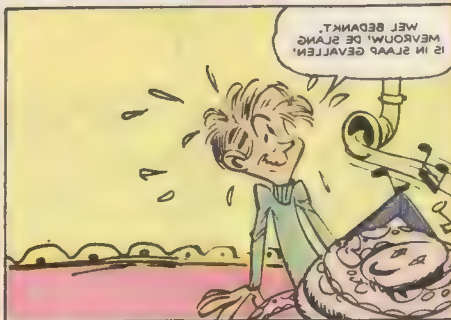

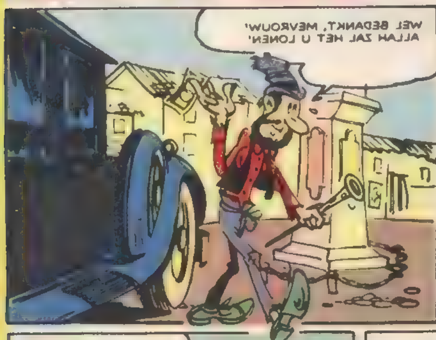

DE AUTO VERVOLGDE ZIJN WEG...

WIE IS DAT?
LADY SINGLETON. ZE IS EEN BEETJE GETIKT!

WEL BEDANKT, MEVROUW! DE SLANG IS IN SLAAP GEVALLEN!

WEL BEDANKT, MEVROUW! ALLAH ZAL HET U LONEN!

MAAR NAUWELIJKS WAS HET FLUITSPEL GEEINDIGD OF DE SLANG ONTWAAKTE EN IN DE BAGAGERUIMTE ONTBRANDDE DE STRIJD OPNIEUW...

MET BEKWAME SPOED WERD DE FLUITSPELER TERUGGEROEPEN
HIJ HERVATTE ZIJN SPEL EN DE SLANG SLIEP WEER IN

DOORSPELEN TERWIJL IK DIT OPENMAAK!

MAAR EEN POLITIEAGENT DACHT ER ANDERS OVER...

DADELIJK OPHOUDEN MET DIE KLAAGZANG!
ZWIJG JIJ! EN JIJ, SPELEN!
- 16 -

BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

JONGENS EN MEISJES OPGELET!

Dit merkje uit het FriKi zakje knippen!

Ivanhoe-Medalje + Ridderdiploma

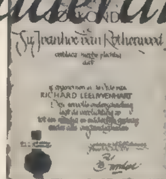
Spaar je speldjes? Dan is hier de mooiste die je ooit hebt gezien! Een IVANHOE-MEDALJE in de vorm van een ridder-kruis. Die moet je hebben! En je krijgt hem cadeau van FRIKI. Zo gaat het: Vraag aan MOEDER wanneer jullie weer KIP eten. Natuurlijk is dat dan FRIKI-KIP uit de diepvries, want die is het lekkerste. Zorg dat jij het FRIKI-merkje van de verpakking krijgt. VIER van die merkjes plak je stevig op een briefkaart en vergeet niet er een postzegel van 10 cent op te plakken! Al heel gauw heb je dan het mooie IVANHOE-KRUIS thuis.

BRIEFKAART

AAN:
FRIKI
ROERMOND

A/Z VICTOR LINDEMAN
MOZARTLAAN 72
ROERMOND

... EN AAN DE ACHTERKANT 4 MERKJES!

ZO GAAT HET NOG VLUGGER!

Als je de IVANHOE-MEDALJE en het RIDDER-DIPLOMA extra vlug wilt hebben, plak dan op de briefkaart maar 1 FRIKI-merkje.
Maar dan moet je er wel 40 cent aan extra postzegels bijplakken. Zo hoef je niet te wachten tot je vier merkjes hebt!

EEN EXTRA VERRASSING!

Weet je wat? Bij de IVANHOE-MEDALJE krijg je ook nog een echt RIDDER-DIPLOMA cadeau! Daar staat jouw naam op. Dat is erg leuk om boven je bed te prikken!

ÉÉN MERKJE + 40 CENT POSTZEGELS!

WEES ER VLUG BIJ!

Natuurlijk willen alle jongens en meisjes van Nederland zo iets leuks wel cadeau hebben. Maar je begrijpt wel, dat gaat niet . . .
Wees er dus vlug bij om zeker te zijn!

FRI-KI, mmmmm....kip....lekker!

HET GEHEIM VAN GROENENDAAL

door Mary C. Jane

3

KORTE INHOUD: *Als Gail Foster met haar tweelingbroers Ted en Tim en hun vriend Conan Prescott op een avond langs de leegstaande villa Groenendaal komt, hoort ze vreemde klopsignalen. De volgende dag gaat Gail naar het schuurtje in de tuin achter de villa, waar ze veel van haar vrije tijd doorbrengt. Thuis heeft ze gehoord, dat er in het dorp is ingebroken, iets dat de laatste tijd al meer is gebeurd.*

*

Ze las het verhaaltje nog eens over en knikte voldaan. Ze had er precies in uitgedrukt wat ze van haar nieuwe privé-kantoortje dacht. Het was er zo lekker stil en rustig, dat het haar helemaal niet moeilijk viel haar gedachten op papier te zetten.

Daarna sloeg ze het schrift op waarin ze al een hele tijd had gewerkt aan een spannende geschiedenis. Op de plaats waar ze de vorige keer was gebleven, had ze met sierlijke letters de woorden HOOFDSTUK TWAALF boven aan een schone bladzij geschreven. Op haar gemak begon ze verder te schrijven. Ze hield alleen op om nu en dan op haar potlood te kluiven of uit het raam te kijken, maar voor de rest schreef ze aan één stuk door, totdat het hoofdstuk af was. Met een zucht klapte ze eindelijk haar schrift dicht en begon haar handen warm te wrijven. Ze had er ijskoude vingers bij gekregen.

De zon was ondertussen zo ver gedraaid, dat er haast geen sprankje licht meer door het venster viel. Wat zag de ruimte om haar heen er nu opeens veel onbehaaglijker uit! Ze herinnerde zich spijtig dat in deze tijd van het jaar de dagen alsmaar korter werden, en kouder bovendien. Nog een paar weken, en dan kon ze hier vermoedelijk al niet meer terecht. Hoe moest het dan verder met haar schrijfwerk?

Langzaam borg ze haar potloden en schriften weer op in de la en liet zich van de kist af glijden. Ze schoof hem juist weer op zijn plaats onder de bank, toen er een luide tik op de deur van het schuurtje werd gegeven. Ze kon maar net een gil onderdrukken. Ze draaide zich vlug om, zodat ze met haar rug tegen de bank kwam te staan, waar ze met trillende handen steun tegen zocht.

„Ik ben het, Gail. Wees maar niet bang," hoorde ze een bekende stem zachtjes zeggen. Het was Conan!

Nog voordat ze van de schrik was bekomen, deed hij de deur open en kwam binnen.

Gail slaakte een zucht van verlichting. „Hoe wist jij dat ik hier zat?" vroeg ze.

„O, ik heb je hier van de zomer al een keer stiekem rond zien sluipen. Ik weet al een hele tijd dat je dit schuurtje gebruikt om er te schrijven. Toen Ted me vertelde dat je vanmiddag niet meeging naar je grootmoeder, dacht ik dat je hier wel zou zitten." Hij keek nieuwsgierig de kleine ruimte rond. „Je bent hier lekker van je lieve broertjes verlost, hè?"

Gail was erg verbaasd, maar toch ook wel een beetje dankbaar. Het was vreselijk aardig van Conan om haar geheim zo lang voor zich te houden. Maar waarom moest hij het nu bederven door zelf haar geheime kantoortje binnen te dringen? Het leuke was er nu echt een beetje van af, vond ze.

Ze fronste het voorhoofd en haar grijze ogen stonden donker. „Ik had het toch fijner gevonden als je hier niet gekomen was. Had me nu maar niet verteld dat je mijn schuilplaats had ontdekt," zei ze terneergeslagen.

Conan keek haar verwonderd aan. „Och kom, wat kan mij dat geheim van jou nou schelen. Ik wou je alleen maar iets vertellen. Ik dacht zo. . ." Hij slikte de rest van zijn woorden in en bleef besluiteloos staan met zijn hand op de grendel van de deur. „Och, wat doet het er ook toe."

„Zo bedoelde ik het niet, hoor," zei Gail vlug. „Je hoeft heus niet weg te gaan. Ik schrok alleen maar zo. Ik ben echt niet kwaad. Weet je, ik heb nog nooit een plekje gehad waar ik alleen kon zijn en daarom was ik zo blij met dit schuurtje. Zeg maar gerust wat je op je hart hebt, Conan."

„Nou, goed dan."

Ze haalde haar kist weer te voorschijn en ging er op haar gemak bij zitten, terwijl Conan zich op de bank hees. Hij vouwde zijn handen over zijn knieën en liet een van zijn benen doelloos heen en weer bungelen, toen hij haar het doel van zijn komst uitlegde.

„Weet je nog dat we daar gisteravond bij dat raam van de villa stonden, nadat jij dat zogenaamde geklop had gehoord? Nou, toen zei ik toch al dat ik vanmorgen eens poolshoogte wou nemen, als ik er de kans toe kreeg? Dat heb ik ondertussen gedaan. Ik was er speciaal vroeg voor opgestaan en ik was hier al vóór Hoppy. Nou, toen heb ik overal eens rondgekeken. En ik ben naar binnen gegaan ook."

„En?" vroeg Gail verrast. „Heb je iets ontdekt?"

Hij schudde zijn hoofd. „Het enige dat er te vinden is, zijn hopen losgeraakte kalk en as. Er staat in een van de kamers een hoge schoorsteenmantel, waar de stenen helemaal los van zitten, en het ligt er vol met verkoolde planken en balken. Ik dacht dat er hier of daar misschien een deur stond te klapperen of zo iets, maar ik heb niets gevonden."

„Er was trouwens gisteravond geen greintje wind," bracht ze hem in herinnering. „Als je dus geen verklaring kunt geven voor dat geklop, wat kwam je me dan eigenlijk wel vertellen?"

Hij aarzelde, ging eens wat verzitten en liet zijn voet opnieuw heen en weer bungelen. „Ik. . . Och, ik weet het niet. Het is misschien maar beter dat ik. . ."

„Had het iets te maken met die inbraak van gisteravond? Was dat de reden waarom je niet met mijn broers mee wilde naar Easton?" informeerde Gail.

Conan leek een en al verbazing. ‚Geen sprake van, hoor," zei hij. „Dacht je dat ik me daardoor liet tegenhouden? Ik weet zeker dat mijn vader de dief vandaag of morgen wel te pakken krijgt."

Toen hij weer een poosje had gezwegen, probeerde Gail hem nogmaals uit zijn tent te lokken. „Neem me niet kwalijk, maar wat is er dan toch aan de hand?"

„Zie je. . . Hoppy heeft me ontslagen," zei hij toonloos, terwijl een diepe blos zijn wangen kleurde.

Gail keek hem stomverbaasd aan. Als Conan haar had verteld dat meneer Hopkins een zweep had genomen om hem daarmee af te ranselen, had ze niet méér verrast kunnen zijn.

„Je ontslagen?" echode ze. „Hoe. . . Wat. . . Waarom dat?"

Ze bleef hem in gespannen verwachting gadeslaan. Allerlei vragen gingen haar door het hoofd. Meneer Hopkins was erg aan Conan gehecht. Dat was hij al geweest vanaf de tijd dat haar vriendje nog een kleine jongen was. En hij was bovendien afhankelijk van Conans vader, die er altijd voor zorgde dat er op Groenendaal geen ondeugende streken werden uitgehaald en dat de oude villa gevrijwaard bleef van ongewenste bezoekers die zich van de bordjes met Verboden Toegang niet al te veel aantrokken. Het kon toch niet waar zijn? Waarom zou hij Conan ontslaan? Hoe zou hij zijn werk af krijgen als hij geen hulp meer had?

„Hij heeft het nog zo druk als ik weet niet wat," zei Conan onthutst. „Er moet nog een hele lap gras worden gemaaid, de heesters moeten nog worden geknipt, verscheidene struiken moeten nog worden opgebonden voor de winter. . . En vorige week zei hij nog dat het hek eigenlijk dringend aan een nieuw verfje toe was. Nou, er is geen sprake van dat hij dat allemaal alleen kan doen. Daarvoor is hij echt te oud."

„Wat kan dan de reden zijn? Wat zei hij toen hij jou je ontslag gaf?" wilde Gail weten.

„Ik begrijp er ook niets van," antwoordde Conan. Hij zat er misnoegd bij en de blos op zijn wangen had nu plaats gemaakt voor een bleke tint. „Ik heb altijd zo mijn best gedaan om hem zo goed mogelijk te helpen. Ik kan woest worden als ik eraan denk dat ik niet meer terug mag komen. Net alsof ik niet deug voor mijn werk! En dat zonder enige reden."

„Hij heeft er dus geen verklaring voor gegeven. Maar kun je die zelf dan ook niet bedenken?" begon Gail weer.

Conan dacht ernstig na. „Ik geloof dat ik het weet. Er bestaat een kans dat Hoppy me vanmorgen uit dat raam naar buiten heeft zien klimmen. Hij was nogal wat vroeger dan gewoonlijk, zie je? En ik klauterde net weer de tuin in, toen hij de hoek om kwam. Hij zei er eerst niets van, maar misschien was hij kwaad omdat ik daar op eigen houtje rondscharrelde. Daar heeft hij het niet erg op. Nou, en een poosje later kreeg ik te horen dat hij me deze herfst wel niet meer nodig zou hebben."

„Nou nog mooier!" protesteerde Gail. „Anders ga je waar je wilt — en nu opeens mag het niet meer? Hoe vaak ben je niet de garage en de opslagplaats in en uit gelopen als je voor Hoppy aan het werk was? Als je gewild had, had je op ieder willekeurig ogenblik een kijkje kunnen nemen in het uitgebrande deel van het huis. Nee, ik kan me echt niet voorstellen dat dit de ware reden is."

„Ik ben het met je eens. Normaal gesproken zou het Hoppy niks kunnen schelen of ik daar naar binnen ging. Maar als er iets. . . hm. . . aparts is gebeurd, wordt het natuurlijk anders." Bij deze woorden keek hij zijn vriendin schichtig uit zijn ooghoek aan.

Gail begon er hoe langer hoe minder van te begrijpen. „Iets aparts? Wat bedoel je daar nou weer mee? Toch niet die klopgeluiden van gisteravond? Je mag het gerust weten: ik heb er de hele morgen over lopen piekeren. Zouden die er iets mee te maken hebben?"

„Er moet in elk geval een reden zijn, waarom Hoppy me niet meer kan gebruiken," peinsde Conan hardop. „Hij heeft me nodig. Dat is één. En ik kon altijd reuzegoed met hem opschieten. Dat is twee."

„Wat vervelend, hè, dat er nu juist ook weer is ingebroken," bracht Gail in het midden. „Die gouden kandelaars van mevrouw Dryden moeten ongeveer op hetzelfde ogenblik zijn gestolen als toen ik dat geklop hoorde. Wat vind jij ervan: zou de dief kans zien om zijn buit op Groenendaal te verstoppen of zo iets?"

Conan dacht een poosje na en schudde toen het hoofd. „In ieder geval kan dat niets te maken hebben met het ontslag dat Hoppy mij heeft gegeven.

„Ik weet zeker dat mijn vader de dief vandaag of morgen wel te pakken krijgt."

We kunnen hem er moeilijk van verdenken dat hij de dief helpt om de gestolen spullen te verbergen. Hoppy is een vriendelijke, eerlijke oude baas. En dat blijft hij ook, al maak ik me nog zo kwaad," zo besloot Conan met een grijns.

Opeens kreeg Gail een idee. „Wie weet, is mevrouw Morgan wel degene die de dief behulpzaam is! Ze lijkt me er best toe in staat. Ze heeft zich altijd al zo vreemd gedragen. En Hoppy doet precies wat zij hem opdraagt."

Een tijdje bleven ze in diep gepeins verzonken voor zich uit zitten staren. Aandachtig gingen ze na wat ze eerder over het gedrag van mevrouw Morgan hadden gehoord. Het eigenaardigste was, dat deze het uitgebrande huis in stand hield zonder het te laten opknappen. Ze weigerde hardnekkig om de villa te verkopen en hield iedereen op een afstand die er nieuwsgierig naar was. Wat kon daarachter steken, nu ze van plan bleek te zijn om zelf in haar nieuwe huis te blijven wonen?

Het leek net alsof Groenendaal niet de plek was geweest waar ze het grootste deel van haar leven had gewoond en waar ze zo dol op was geweest. Nog vroeger hadden een oom en tante van de tegenwoordige eigenares de villa in hun bezit gehad. Gail had weleens gehoord dat mevrouw Morgan deze mensen haast nooit had bezocht. Maar wat kon dit allemaal te maken hebben met de vreemde klopgeluiden en met het nog vreemder gedrag van de oude tuinman?

„Die vroegere bewoners moeten nog eigenaardiger zijn geweest dan mevrouw Morgan," opperde Conan, toen Gail dit onderwerp aanroerde. „Ze hadden met niemand uit het dorp omgang. Ze zaten altijd met zijn tweetjes in dat oude huis. Alleen gebeurde het een doodenkele keer dat ze bezoek kregen uit de stad. Dat heeft Hoppy me een keer verteld. Hij moest altijd boodschappen voor hen doen en zo."

„Toch geloof ik dat mevrouw Morgan in haar hart best een aardige vrouw is," zei Gail. „Ze verleent overal steun aan, aan de kerk, aan de bibliotheek en aan verschillende verenigingen. Heeft ze vorig jaar niet dat geld gegeven voor een nieuwe kinderzaal in de bibliotheek?"

Conan fronste het voorhoofd. „Daar heb je gelijk aan. Ze moet wel een enorme hoop geld hebben. Het is niet iemand om zich te bekommeren om het stelen van antieke stoelen en gouden kandelaars."

„Geen wonder dat je vader het er zo moeilijk mee heeft om de dief te vinden," zuchtte Gail. „Het is hopeloos. Er is geen kop of staart aan deze geschiedenis te vinden."

„Hoe dan ook," zei Conan vastbesloten, „er gebeurt hier in dit oude huis iets geheimzinnigs en het moet al raar lopen, als ik daar niet achter kom. Of het al of niet te maken heeft met de inbraken, zullen we dan wel merken. Ik ben niet tevreden voordat ik weet wat er met Hoppy aan de hand is en waarom ik mijn baantje ben kwijtgeraakt."

Hij liet zich van de bank glijden. „Vanavond om negen uur kom ik hier terug. Dat was de tijd waarop je gisteravond die klopsignalen hebt gehoord. Ik zal wel zien waar ik me verstop om te wachten tot er iets gebeurt."

Toen ze zich opnieuw het geheimzinnige geklop herinnerde dat ze in het maanlicht uit het onbewoonde huis had horen komen, kon Gail een rilling niet onderdrukken. „Dan ga ik met je mee, Conan," zei ze. „Als je niet alleen bent, is het tenminste niet zo gevaarlijk."

Conan leefde weer helemaal op. „Fijn, dat zou geweldig zijn, Gail! Niet dat ik bang ben, maar het is prettiger om met zijn tweeën te zijn. Als we nu maar niet die lastige broers van jou op ons dak krijgen!"

HOOFDSTUK 4
VREEMD BEZOEK

Conan opende de deur van het verlaten schuurtje en stapte naar buiten. Voordat Gail hem kon volgen, sprong hij weer achteruit en duwde haar terug.

„Daar is iemand!" fluisterde hij. „Een man. Vlak achter het huis."

Hij hield de deur op een kier, zodat ze allebei naar buiten konden gluren. Een jongeman in een geruite jas en grijze broek liep naar de linkervleugel van de villa, het enige gedeelte dat bij de brand niet geheel vernield was. Hij droeg een dictaatcahier onder zijn arm en zag er uit als een student. Hij stapte nieuwsgierig naar een van de ramen en probeerde tussen de planken door te kijken waarmee het was dichtgespijkerd.

„Op die manier krijgt hij niks te zien," zei Conan zacht. „Aan de binnenkant zijn de blinden neergelaten."

De jongeman liep om het huis heen, probeerde de andere ramen, rammelde aan de deur en liet zijn blikken langs de boomgaard glijden en langs het schuurtje waar de kinderen zich hadden verstopt. Vervolgens nam hij het cahier en begon erin te schrijven.

„Het zal wel een schetsboek zijn," fluisterdê Gail. „Ik geloof dat hij een tekening van het huis gaat maken."

Een paar minuten later klapte de vreemdeling zijn cahier dicht en slenterde de oprijlaan af. Conan deed de deur weer open en stapte voorzichtig de tuin in. „Blijf hier maar even wachten, Gail. Ik wil weten wat hij in zijn schild voert."

Ze zag haar vriendje vlug een paar stappen in de richting van de oprijlaan doen, waar hij zich verschool achter een dikke boom. Daar bleef hij een ogenblik in de verte turen, totdat hij de motor van een auto hoorde aanslaan. Dit was het sein voor hem om naar het schuurtje terug te keren.

„Hij had zijn auto midden voor het huis geparkeerd," zei Conan. „Het kon hem, geloof ik, niets schelen of iemand hem zag. Wat denk jij: zou hij de ouwe villa toevallig hebben ontdekt en zijn uitgestapt om er eens poolshoogte te nemen? Uit pure nieuwsgierigheid?"

„Hij zal de bordjes met Verboden Toegang toch wel hebben gezien, vermoed ik," antwoordde Gail. „Toch was hij blijkbaar van plan om het huis binnen te gaan. Hij was zichtbaar teleurgesteld toen de deur op slot zat en toen er door de ramen niets te zien was. En waarom zou hij die schets hebben gemaakt?"

Conan haalde zijn schouders op. „We moeten maar eens afwachten of hij later nog eens komt opdagen. We kunnen hem allebei herkennen."

Al pratend over het onverwachte bezoek sloegen ze de weg naar het dorp in.

„Denk je dat je vanavond om negen uur nog de deur uit mag?" vroeg Conan, toen ze de woning van Gail hadden bereikt.

Ze wreef zich bedachtzaam over haar kin. „Het zal het beste zijn dat ik bij Liane op visite ga om naar de televisie te kijken," overwoog ze. „Moeder vindt het wel goed als ik dat doe. Dan kan ik daar om kwart voor negen weggaan. Waar treffen we elkaar? Bij de ingang van Groenendaal?"

„Ik kom je wel bij Liane halen," zei hij. „Afgesproken dan, om kwart voor negen."

De auto van de familie Foster was nog nergens te zien, waaruit Gail de conclusie trok dat haar ouders en broers nog niet terug waren. Terwijl ze het tuinpad opliep, werd ze door Kathi, de spaniël, al met een luid geblaf begroet. Het arme beest was ook wel erg lang alleen geweest.

„Hee daar, je hoeft me ook nog niet ondersteboven te lopen!" riep ze tegen de hond, toen ze in het halfduister van de keuken op zoek was naar het lichtknopje. Vlug ging ze even naar de woonkamer om daar een schemerlampje aan te steken en daarna begon ze meteen het eten voor Kathi klaar te maken. Ze gunde zich zelfs geen tijd om eerst haar jas uit te trekken. Ze maakte een blik vlees open en was juist bezig het lekkere hapje in Kathi's etensbak te doen, toen ze vaders auto de oprijlaan op hoorde komen. Kathi had niet zo'n honger of ze rende meteen naar de deur om haar baas te begroeten, en blafte dat horen en zien je verging.

Toen iedereen goed en wel thuis was en Kathi haar maaltijd ging verorberen, begon Gail haar moeder te helpen met het avondeten, terwijl vader en zijn beide zoons er in de zitkamer hun gemak van namen. Het duurde niet lang of de verrukkelijkste geuren begonnen door het huis te zweven.

„Ik val haast van mijn stokje!" riep Ted, toen hij even later de keuken binnensloop om een hoopvolle blik op het gasfornuis te werpen. „Jammer dat je niet mee bent geweest, Gail. Opa was net bezig landwijn te maken met die oude pers die hij in de kelder heeft staan, weet je, en we hebben hem een tijdje fijn geholpen. Hij heeft ons een kruik vol meegegeven. En van oma hebben we elk een leuk boek gekregen. Ik ga er straks meteen in lezen."

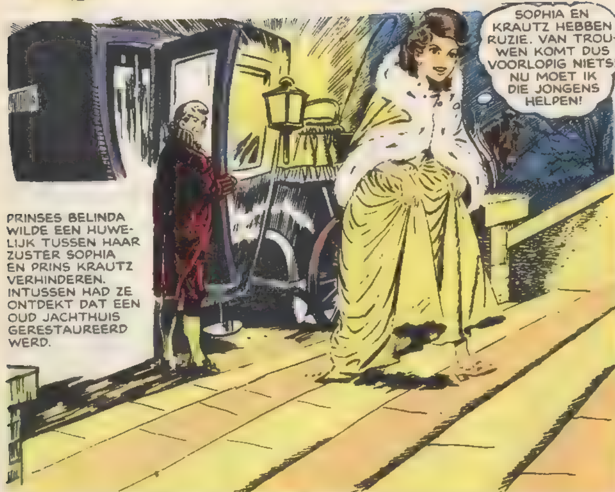
WORDT VERVOLGD

Hij stapte nieuwsgierig naar een van de ramen en probeerde tussen de planken door te kijken.

Prinses

PRINSES BELINDA WILDE EEN HUWELIJK TUSSEN HAAR ZUSTER SOPHIA EN PRINS KRAUTZ VERHINDEREN. INTUSSEN HAD ZE ONTDEKT DAT EEN OUD JACHTHUIS GERESTAUREERD WERD.
SOPHIA EN KRAUTZ HEBBEN RUZIE. VAN TROUWEN KOMT DUS VOORLOPIG NIETS! NU MOET IK DIE JONGENS HELPEN!

DOOR EEN RAAM VAN HET PALEIS KEEK GRAAF FALSTEIN, DE EERSTE MINISTER, TOE...
PRINSES BELINDA IS TERUG UIT LODNITZ! IK MOET OP MIJN HOEDE ZIJN!
EN ER SPEELDE EEN SLUW LACHJE OP ZIJN GEZICHT...

DE KONINKLIJKE FAMILIE ZAT TE ETEN.
HEB JE JE VERMAAKT IN LODNITZ?
JA, OOM. MAAR IK HEB OOK IETS VREEMDS ONTDEKT!

ZONDER SOPHIA AAN TE KIJKEN VERTELDE BELINDA WAT ZE ONTDEKT HAD.
DE DORPELINGEN MOGEN NIET MEER IN HET BOS ROND HET JACHTHUIS! EN HET JACHTHUIS WORDT OPGEKNAPT!
OPGEKNAPT? DOOR WIE IN VREDESNAAM?

SOPHIA, HEB JIJ DAARTOE OPDRACHT GEGEVEN?
NEE, OOM!
ALS U ME TOESTAAT, HOOGHEID, KAN IK DE ZAAK MISSCHIEN OPHELDEREN!

MEN HEEFT DE DORPELINGEN DE TOEGANG ONTZEGD, OMDAT ZIJ VEEL SCHADE AAN HET HUIS HEBBEN TOEGEBRACHT. DAAROM WORDT HET OOK OPGEKNAPT!

DAT IS EEN LEUGEN!
KALM, BELINDA! GRAAF FALSTEIN IS ONZE EERSTE MINISTER, HIJ ZAL WEL GELIJK HEBBEN!
IK HEB HET GEHOORD VAN KOLONEL BOMBERG!

DIE OUDE VETZAK! IK DACHT WEL DAT HIJ ER IETS MEE TE MAKEN HAD!
BELINDA!
VAN ÉÉN DING WAS ZE ZEKER. FALSTEIN WIST VEEL MEER DAN HIJ HAD LOSGELATEN. EN DAT WILDE ZE UITZOEKEN!

Ondeugd

BEHEERS JE, BELINDA, EN LET IN HET VERVOLG BETER OP JE WOORDEN!
IK... IK DENK DAT IK MAAR NAAR MIJN KAMER GA, OOM!

SOPHIA, HEB JE BELINDA AL VERTELD WAT ER VANMIDDAG GEBEURD IS?
DAT KAN WEL TOT MORGEN WACHTEN, OOM!

BELINDA WIST NIET WAT HAAR TE WACHTEN STOND!
ALS U NIET GEHOLPEN HAD, GRAAF FALSTEIN, HADDEN KRAUTZ EN IK MISSCHIEN NÓG RUZIE! MAAR NU ZIJN WE GELUKKIG VERLOOFD!

DATGENE WAAR BELINDA BANG VOOR WAS, WAS GEBEURD! DE VOLGENDE MORGEN LIEP ZE NOG STEEDS TE PIEKEREN OVER HET JACHTHUIS!
HET JACHTHUIS WORDT OPGEKNAPT EN GRAAF FALSTEIN EN KOLONEL BOMBERG WETEN ERVAN! MAAR WIE GAAT DAAR DAN WONEN?

TOEN ZE LANGS DE STALLEN LIEP ZAG ZE DE PRINS STAAN EN OPEENS KWAM EEN PLAN BIJ HAAR OP...
HET KAN NIET! EN TOCH IS DE PRINS GEK OP JAGEN! DAT MOET IK UITZOEKEN!

VLUG GING ZE NAAR DE KEUKEN...

ZE TROK EEN DIENSTERSJURK AAN, KRABBELDE IETS OP EEN PAPIERTJE EN STOPTE DAT IN EEN ENVELOP. EVEN LATER...

BELINDA WILDE PRINS KRAUTZ OVERBLUFFEN.
HOOGHEID, IK HEB HIER EEN DRINGENDE BOODSCHAP VOOR U!

DE PRINS SCHEURDE DE ENVELOP OPEN. BELINDA HIELD HAAR ADEM IN. BINNEN ENKELE OGENBLIKKEN ZOU BLIJKEN OF HAAR VERMOEDEN JUIST WAS.
ZOU HET RAADSEL VAN HET JACHTHUIS NU WORDEN OPGELOST?

IK SLOOP NAAR BINNEN EN OP HANDEN EN VOETEN KROOP IK NAAR HET PLEKJE WAAR IK ALTIJD SLIEP. PLOTSELING WERD DE STILTE VERSCHEURD DOOR EEN AANTAL KRETEN.

GAAN JULLIE MAAR WEER NAAR KOOI, JONGENS. IK MOET NODIG EENS MET JIM BABBELEN!

IK WAS LELIJK IN DE VAL GELOPEN EN DE SMOESJES VAN LANGE JOHN SILVER VERTROUWDE IK VOOR GEEN CENT.

NADAT SILVER OP EEN VAT WAS GAAN ZITTEN EN EEN PIJP HAD GESTOPT, BEGON HIJ EEN GESPREK MET MIJ. DE ANDEREN LAGEN OF ZATEN OP HET STRO OP DE GROND EN LUISTERDEN ZWIJGEND.

JIM, JONGEN, WAT MIJ BETREFT MAG JE HIER BLIJVEN. JE EIGEN VRIENDEN MOETEN NIETS MEER VAN JE HEBBEN, DUS ER BLIJFT JE EIGENLIJK NIETS ANDERS OVER!

MIJN VRIENDEN ZIJN DUS GELUKKIG NOG IN LEVEN!

ALS IK DAN KIEZEN MOET, ZOU IK EERST DE HELE TOESTAND WELEENS WILLEN WETEN. WAAR ZIJN MIJN VRIENDEN EN HOE KOMEN JULLIE IN DE BLOKHUT?

GISTERENMORGEN, ZO GING LANGE JOHN SILVER VERDER, KWAM DOKTER LIVESEY MET EEN WITTE VLAG EN VROEG MIJ TE SPREKEN. HIJ VERTELDE DAT DE HISPANIOLA WAS VERDWENEN. WE WERDEN HET EENS. HIJ VERTROK MET DE ANDEREN EN WIJ NAMEN BEZIT VAN DE BLOKHUT. WAAR ZE NU UITHANGEN WEET IK NIET. KIES NU MAAR!

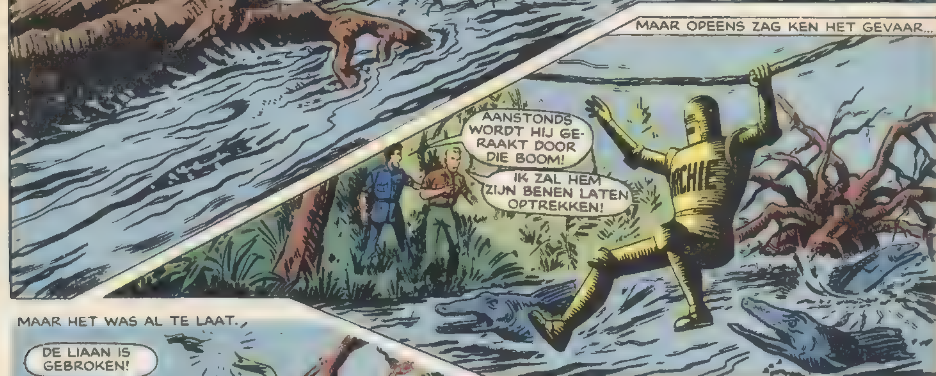
ER ZIT NIET VEEL ANDERS OP DAN MIJ BIJ JULLIE AAN TE SLUITEN. MAAR IK MAAK ME GEEN ILLUSIES. JULLIE KUNNEN ME DODEN, MAAR IK WIL EERST NOG IETS ZEGGEN!

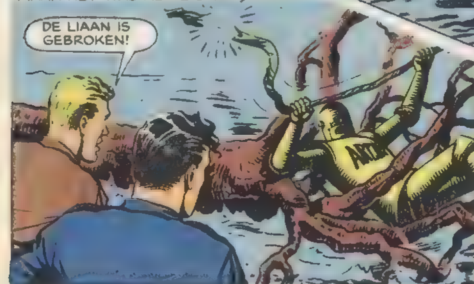
IK VERTELDE HUN DAT IK HUN GESPREK IN DE APPELKIST HAD AFGELUISTERD, DAT IK HET ANKERTOUW VAN DE HISPANIOLA HAD DOORGESNEDEN EN HET SCHIP VEILIG VERBORGEN HAD. OOK HIELD IK HUN VOOR DAT IK HEN ZOU KUNNEN HELPEN ALS ZE VOOR HET GERECHT ZOUDEN KOMEN. HET ZOU DUS VERSTANDIGER ZIJN MIJ TE SPAREN!

DE MAN VAN STAAL

BIJ HUN ACHTERVOLGING VAN EEN TWEETAL WAPENSMOKKELAARS IN DE ZUIDAMERIKAANSE WILDERNIS MOESTEN TED, KEN EN ARCHIE EEN RIVIER OVERSTEKEN. MET BEHULP VAN EEN STERKE LIAAN WAREN TED EN KEN AAN DE OVERKANT GEKOMEN; ARCHIE VOLGDE HEN...

AL GAUW ONTDEKTEN ZE DE OORZAAK VAN DAT GELUID.
EEN STROOMVERSNELLING!
ARCHIE ZAL TEGEN DE ROTSEN TE PLETTER SLAAN!

INTUSSEN KEKEN TWEE LOERENDE OGEN NAAR DE NADERENDE ROBOT.

EEN SPITSE KOP SCHOOT NAAR BENEDEN.
WAT IS DAT?
EEN REUZENSLANG! HIJ DENKT DAT HIJ ARCHIE KAN OPETEN!

IK HEB EEN IDEE. MISSCHIEN KUNNEN WE ARCHIE NOG REDDEN!

ARCHIE GREEP ZICH VAST AAN DE SLANG.
HOU VAST, ARCHIE, EN PROBEER JEZELF TE BEVRIJDEN!

DE SLANG MOEST IN DE ROBOT ZIJN MEERDERE ERKENNEN.
HIJ TREKT HET DIER HAAST UIT ELKAAR!
JA. HIJ WINT!

EEN KRAKEND GELUID WEERKLONK...
DE BOOM BREEKT ONDER HET GEWICHT!
ARCHIE DRIJFT AF!

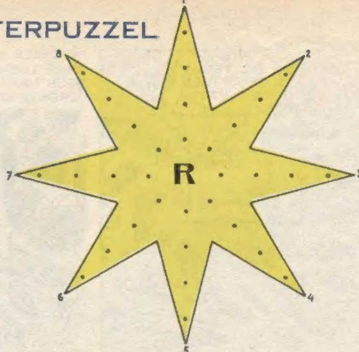
TED NAM VLUG EEN BESLUIT.
KOM MEE, KEN, WE MOETEN BIJ ARCHIE BLIJVEN!

DE VRIENDEN HESEN ZICH OP DE BOOMSTAM...
PAS OP!
HOU JE VAST!

DE SLANG ZOCHT AL GAUW EEN VEILIG HEENKOMEN...
TED, PAS OP VOOR DE STROOMVERSNELLING!

Wie puzzelt er mee?

STERPUZZEL

In deze achtpuntige ster moeten evenveel woorden komen te staan, die allemaal van buiten naar binnen lopen. Alle woorden bestaan uit vijf letters en de laatste letter is steeds de R, die dan ook al ingevuld is.

Als je klaar bent, vormen de buitenste letters van 1 tot 8 een woord met de betekenis: iemand, die voor niets deugt.

De omschrijvingen zijn:

1 Donkerhuidige Afrikaan
2 Altijd (in plechtige taal)
3 IJzeren of houten watervat met hengsel
4 Gevaarlijk roofdier
5 Roer
6 Dichterbij
7 Ooievaar
8 Kweker

ANTWOORDEN WAAR OF NIET WAAR? VAN BLADZIJDE 11

1 NIET WAAR. Dit vliegtuig — een oud model van de Boeingfabrieken — is omgebouwd voor het vervoer van onderdelen van de Saturnusraket.
2 WAAR. De dagelijkse bevolkingstoename in China is groter dan het sterftecijfer. De optocht zou steeds langer worden en nooit eindigen.
3 WAAR. Dit gebouw is inderdaad een watertoren. Het staat in de buurt van de Franse stad Amiens.
4 WAAR.
5 NIET WAAR. Ananassen zijn de vruchten van de ananasstruik.
6 NIET WAAR. De okapi is geen familie van de zebra, maar is verwant aan de giraffe.
7 WAAR. Dit is gebeurd op 14 juni 1880.

OPLOSSING SPREEKWOORDPUZZEL VAN HET VORIGE NUMMER

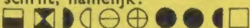
A	P	P	E	L
K	*L*	O	M	P
K	O	*L*	E	N
K	L	I	*E*	K
B	L	A	U	*W*
T	A	B	*A*	K
M	E	*T*	E	R
G	*E*	B	A	K
R	E	B	E	L
A	*D*	R	E	S
V	L	*O*	E	D
K	A	N	*O*	N
K	L	U	I	*F*
L	E	N	*T*	E
I	N	*H*	A	M
R	*E*	G	E	N
T	R	A	A	N
O	*V*	A	A	L
K	R	*U*	I	T
K	I	E	*U*	W
K	L	A	A	*R*

De schuingedrukte letters vormen van boven naar beneden gelezen het Italiaanse spreekwoord: ALLE WATER DOOFT HET VUUR.

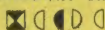

Er was eens een dichter die bang was dat de mensen zijn verzen niet mooi zouden vinden. Erger nog, hij dacht zelfs dat men hem zou uitlachen om zijn romantische ontboezemingen. Daarom, en omdat hij zijn gedichten toch voor zichzelf moest opschrijven, gebruikte hij geheimschrift.

Op een mooie lentedag zat hij in een park en voelde zich zó blij, dat hij een gedicht begon te schrijven. De wind speelde met zijn papier en toen hij pas vier regels had „opgeschreven", waaide het blaadje weg. Ik vond het en dit stond erop: bloeimaand, maar dat was doorgestreept. Wel stond dat woord ook nog in geheimschrift, namelijk:

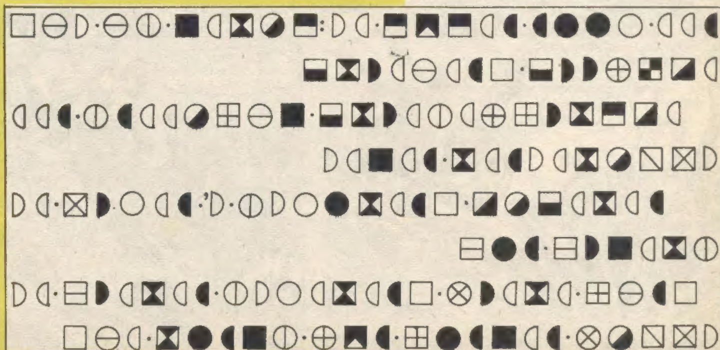

Toen had hij opgeschreven: lente. Dat was blijkbaar beter naar zijn zin: niet doorgestreept. Ook dat woord stond in geheimschrift en wel zó:

En daarna volgde:

VAN EEN DICHTER, DIE NIET WETEN WILDE DAT HIJ DICHTTE

Voor de duidelijkheid zijn, zo nodig, de woorden door punten gescheiden.

LINDA LIJDT SCHIPBREUK

EINDELIJK WAREN LINDA EN JOE GERED. MAAR LINDA, DIE GENOEG HAD VAN HAAR LEVEN ALS VERWENDE MILJONAIRS-DOCHTER, ZEI TEGEN HAAR OUDERS DAT ZE NIET MEE TERUG WILDE NAAR HUIS...

BANDIET ORLANDO EINDELIJK GEPAKT!

MONA SOUSSA EN BURGERWACHT DANK ZIJ POGING TOT DIEFSTAL WEER ZICHTBAAR!

Felicitatietelegrammen uit de hele wereld! Sjors en Sjimmie spelen heldenrol!

Eindelijk, na dagen vol angstige spanning, is de hele onzichtbare bende opgerold. Ook Orlando is de afgelopen nacht dank zij het heldhaftige optreden van Sjors en Sjimmie gevangengezet, zodat Minasoussa niets meer heeft te vrezen. De Burgerwacht en de Mona Soussa zijn weer zichtbaar, maar er gaan geruchten dat Sjimmie bij dit alles ernstig letsel heeft opgelopen...

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.

Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.

Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.

